

מטהרים אותו, ומי שבא להטמא - מטמאים אותו. הנה ודאי כף נתבאר.

יָשְׁבוּ עַד שְׁעֵלָה הַבְּקָר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי לֹא זָכַר שְׁמוֹ שֶׁל יוֹסֵף בְּאוֹתָם דְּגָלִים, שְׁכָתוּב (במדבר ב) דְּגַל מַחֲנֶה אֶפְרַיִם, וְלֹא כְתוּב דְּגַל מַחֲנֶה יוֹסֵף, מִשּׁוּם שֶׁהִתְנַגְּאָה עַל אַחִיו, וְהֵנָּה נִתְבָּאֵר. אָמַר אוֹתוֹ הַיְהוּדִי, וְדָאֵי שְׁמַעְתִּי, שְׁיוֹסֵף הוּא בְּעוֹלָם הַזֵּכֶר, וְכָל הַשְּׂבָטִים הֵם בְּעוֹלָם הַנְּקִבָּה, וְעַל כֵּן לֹא נִכְלַל יוֹסֵף עִמָּהֶם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הַזֵּכֶר עִמָּהֶם.

מה כתוב? כלנו בני איש אחד נחננו. נחננו? אחרנו היה צריך לכתב! למה חסר א' אלא משום שסוד הברית לא נמצא עמם. הסתלק משם א', שהרי א' הוא זכר. ועל כן ב' היא נקבה, א' זכר. ומשום כך א' הסתלק משם, ונשארו אותן נקבות אצל השכינה.

אחר כך אמרו בני אֲנַחְנוּ. נוספה א'. אמרו ולא ידעו מה אמרו, משום שיוסף נמצא שם, והשלימו הדבר ואמרו אֲנַחְנוּ. מנין לנו? שכתוב ויאמרו שניהם עֶשֶׂר עֲבָדֶיךָ אֲחִים אֲנַחְנוּ. ויוסף הוא בַּחֲשַׁבּוֹן. כְּשֶׁנִּכְנַס בַּחֲשַׁבּוֹן, אמרו אֲנַחְנוּ. וכשלא נכנס בַּחֲשַׁבּוֹן, אמרו נַחְנוּ.

אמר רבי יוסי, כל הדברים הללו שאמרנו כאן, הקדוש ברוך הוא התרצה בהם, שהרי השכינה לא זזה מקאן, ככתוב (מלאכי ג) אֲז נִדְּבָרוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשַׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתַּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי ה' וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ.

מִסְאָבִין לִיָּהּ. דְּכָל מָאן דְּאִתִּי לְאִתְדַבְּרָא, מִדְּכַפְּאִין לִיָּהּ. וּמָאן דְּאִתִּי לְאִסְתַּאבָּא, מִסְאָבִין לִיָּהּ. וְהָא וְדָאֵי אֶתְמַר הָכִי.

יָתְבוּ עַד דְּסָלִיק צַפְרָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי לֹא נִזְכַּר שְׁמִיהּ דְּיוֹסֵף בְּאִינוּן דְּגָלִים. דְּכַתִּיב, (במדבר ב) דְּגַל מַחֲנֶה אֶפְרַיִם, וְלֹא כְתִיב דְּגַל מַחֲנֶה יוֹסֵף. בְּגִין דְּאִתְנַגְּאֵי עַל אַחִיו, וְהָא אֶתְמַר.

אָמַר הַהוּא יוֹדָאֵי, וְדָאֵי שְׁמַעְנָא דְּיוֹסֵף אִיהוּ בְּעֵלְמָא דְּדְכוּרָא, וְכִלְהוּ שְׂבָטִין בְּעֵלְמָא דְּנוּקְבָא אִינוּן. וְעַל דָּא לֹא אֶתְכַלִּיל יוֹסֵף עִמָּהוֹן, בְּגִין דְּאִיהוּ בְּעֵלְמָא דְּדְכוּרָא עִמָּהוֹן (נ"א ל"ג עמהון).

מה פתיב, כלנו בני איש אחד נחננו. נחננו, אֲנַחְנוּ מִיִּבְעֵי לִיָּהּ. אֲמַאי חָסַר א'. אֶלָּא, בְּגִין דְּרִזָּא דְּבְרִית לֹא אֶשְׁתַּפַּח עִמָּהוֹן, אֶסְתַּלַּק מִתַּמָּן א'. דְּהָא א' דְּכוּרָא אִיהוּ. וְעַל דָּא ב' אִיהִי נוּקְבָא, א' דְּכוּרָא. וּבְגִין דָּא אֶסְתַּלַּק א' מִתַּמָּן, וְאֶשְׁתַּאֲרוּ אִינוּן נוּקְבֵי לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא.

וְלִבְתָּר אָמְרוּ, בְּנִים אֲנַחְנוּ, אֶתּוֹסֵף א'. אָמְרוּ וְלֹא יָדְעֵי מַה קָּאֲמְרוּ. בְּגִין דְּיוֹסֵף אֶשְׁתַּפַּח תַּמָּן, וְאֶשְׁלִימוּ מִלָּה, וְאָמְרוּ אֲנַחְנוּ. מִנְלָן, דְּכַתִּיב וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר עֲבָדֶיךָ אֲחִים אֲנַחְנוּ, וְיוֹסֵף אִיהוּ בַּחוּשְׁבָּנָא, כִּד עָאֵל בַּחוּשְׁבָּנָא, אָמְרוּ אֲנַחְנוּ. וְכִד לֹא עָאֵל בַּחוּשְׁבָּנָא, אָמְרוּ נַחְנוּ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל הַנֵּי מַלְיִן דְּקָאֲמַרְן הָכָא, קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֲזֵי בְּהוּ, דְּהָא שְׂכִינְתָּא (דף ר ע"ב) לֹא אֶעֱדִי מֵהָכָא. כְּדַכְתִּיב, אֲז נִדְּבָרוּ יִרְאֵי יי אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשַׁב יי וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתַּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יי וְלַחֲשָׁבִי שְׁמוֹ: